

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΡΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ κας Ελένης ΓΚΙΟΥΖΕΛΗ

Θα ήθελα κι' εγώ με τη σειρά μου να σας καλωσορίσω στις εργασίες της 4^{ης} Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης Γυναικών, που για ακόμη μία φορά αγκαλιάσατε με θέρμη, κάτι που αποδεικνύεται εμπράκτως τόσο από την παρουσία των συναδελφισσών μας απ' όλη την Ελλάδα όσο και από την παρουσία όλων των αγαπητών μας προσκεκλημένων.

Αυτή η πρωτοβουλία μας κάνει ως Γραμματεία Γυναικών να νιώθουμε περήφανες καθώς καταφέραμε να δημιουργήσουμε μία συνάντηση – «θεσμό» μέσα από την οποία μας δίνεται η δυνατότητα ν' ακούσουμε τη «φωνή» και τους «προβληματισμούς» του γυναικείου αστυνομικού προσωπικού απ' όλα τα μήκη και πλάτη της Ελλάδος, και στη συνέχεια να δώσουμε σάρκα και οστά στις δίκαιες διεκδικήσεις και προβληματισμούς τους.

Μία πρωτοβουλία που από την πρώτη κιόλας συνδιάσκεψη, απέδωσε καρπούς. Κανείς δεν μπορεί να λησμονήσει **την περιοδική άδεια νοσηλείας (22) ημερών με πλήρεις αποδοχές, την ειδική άδεια λόγω υποβοηθούμενης αναπαραγωγής, την επέκταση της γονικής άδειας, την ειδική άδεια υιοθεσίας και στους άντρες αστυνομικούς, την ειδική άδεια απουσίας στους δωρητές μυελού των οστών, την ειδική άδεια γεννήσεως παιδιού για του άντρες συναδέλφους, την επέκταση κατά δύο έτη της άδειας ανατροφής τέκνου**, που μέσω της συνδιάσκεψης μας σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, διεκδικήσαμε ενώπιον της Φυσικής και πολιτικής Ηγεσίας, και καταφέραμε να θεσμοθετήσουμε αυτές τις διευκολύνσεις από τις οποίες το αστυνομικό προσωπικό εξαιρούνταν.

Μέσα σ' αυτήν εδώ την αίθουσα αναδείξαμε ζητήματα, που τείνουν να γίνουν μάστιγα και εγείρουν κοινωνικούς προβληματισμούς. Όπως αυτό της «Βίας κατά των Γυναικών», όπου πέρυσι, για πρώτη φορά στα χρονικά, ανοίξαμε διάυλους επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων θεσμών και της Αστυνομίας, όταν καθίσαμε όλοι μαζί στο ίδιο τραπέζι για να αναζητήσουμε λύσεις για την περιστολή του φαινομένου, και στη συνέχεια αναδείξαμε ακόμη περισσότερο το εν λόγω ζήτημα μέσω μίας σειράς συναντήσεων και δράσεων, οι οποίες κορυφώθηκαν με την παρουσίαση σχετικής αφίσας που αναρτήθηκε σε όλα τα αστυνομικά τμήματα της χώρας. Και σ' αυτήν την προσπάθειά μας νιώσαμε δικαιωμένες, καθώς είδαμε πως οι προβληματισμοί που εγείραμε και τα θέματα που θέσαμε απασχόλησαν παρόμοιες γυναικείες οργανώσεις οι οποίες προσπάθησαν να ακολουθήσουν το δρόμο που χαράξαμε, με κορυφαία δικαίωση για εμάς την ίδρυση σχετικής υπηρεσίας που θα ασχολείται αποκλειστικά με αυτά τα ζητήματα.

Ως Γραμματεία Γυναικών νιώθουμε την υποχρέωση να υπογραμμίζουμε και να αναδεικνύουμε τη σπουδαιότητα και τη δυσκολία του έργου που καλείται να αντιμετωπίσει η Γυναίκα Αστυνομικός. Η Αστυνομικός μητέρα. Η Αστυνομικός σύζυγος. Η Αστυνομικός παιδαγωγός.

Η Αστυνομικός που θα πρέπει να εξηγήσει στο παιδί της γιατί δεν είναι μαζί του τις γιορτές. Γιατί δεν μπορεί να πάει μια βόλτα μαζί του την

Κυριακή όπως κάνουν οι υπόλοιπες μαμάδες. Γιατί δεν είναι δίπλα του όταν είναι άρρωστο και τη χρειάζεται. Γιατί δεν κοιμάται μαζί του τα βράδια ενώ αυτό φοβάται.

Η αστυνομικός που σύμφωνα με αυτά που ορίζει η πολιτεία δεν αναγνωρίζεται ως μητέρα.

Μία από τις πάγιες διεκδικήσεις μας όλα αυτά τα χρόνια ως ελάχιστη ηθική αμοιβή για τη γυναίκα αστυνομικό που με τόσο κόπο μεγαλώνει το παιδί της, είναι η αναγνώριση τέκνων στα Σώματα Ασφαλείας όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 6 του Ν.3865/2010, σύμφωνα με το οποίο δίνεται σε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους, και συνεπώς και στις γυναίκες, η δυνατότητα ν' αναγνωρίζουν, ως συντάξιμο χρόνο υπηρεσίας, ένα έτος για το πρώτο τέκνο και δύο έτη για κάθε επόμενο, μέχρι και το τρίτο παιδί. Δυστυχώς, όμως, οι υφιστάμενες συνταξιοδοτικές διατάξεις για τα Σώματα Ασφαλείας και τις Ένοπλες Δυνάμεις, δεν ορίζουν κάτι τέτοιο, με αποτέλεσμα να στερούν από τις ένοστες μητέρες το δικαίωμα αναγνώρισης των τέκνων τους, καταστρατηγώντας μ' αυτόν τον τρόπο το συνταγματικό και αναφαίρετο δικαίωμα της ισότητας.

Αλήθεια, από πότε η επαγγελματική ιδιότητα αποτελεί κριτήριο για την άνιση μεταχείριση και τη στέρηση ενός δικαιώματος;

Με ποιο δικαίωμα το κράτος ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ στις γυναίκες αστυνομικούς τα δικαιώματα της μητρότητας, ξεχωρίζοντάς τες από τις υπόλοιπες, με τέτοιο άνισο και άδικο τρόπο;

Τα παιδιά των ένοστων δεν είναι παιδιά;

Ως Γραμματεία Γυναικών δε θα επιτρέψουμε σε κανέναν να μας μεταχειρίζεται ως εργαζόμενες δεύτερης κατηγορίας. Θα είμαστε πάντοτε παρούσες με θέσεις και προτάσεις για τη βελτίωση οποιασδήποτε εργασιακής ανισότητας. Και θα πετύχουμε όσα «ΟΧΙ» και αν ακούσουμε. Γιατί έχουμε Θέληση!!! **ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΗ Η ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΣΕ ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ ΝΑ ΝΙΚΑΣ ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΣΟΥ ΛΕΝΕ ΠΩΣ ΕΧΕΙΣ ΧΑΣΕΙ!**